

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

13. února 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29/ES — Informační společnost — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících — Článek 3 odst. 1 — Sdělování veřejnosti — Pojem — Internetové odkazy („hypertextové odkazy“) umožňující přístup k chráněným dílům“

Ve věci C-466/12,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Svea hovrätt (Švédsko) ze dne 18. září 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 18. října 2012, v řízení

Nils Svensson,

Sten Sjögren,

Madelaine Sahlman,

Pia Gadd

proti

Retriever Sverige AB,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení L. Bay Larsen, předseda senátu, M. Safjan, J. Malenovský (zpravodaj), A. Prechal a S. Rodin, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 7. listopadu 2013,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za N. Svenssona, S. Sjögrena a M. Sahlman O. Wilöfem, förbundsjurist,
- za P. Gadd R. Gómez Cabaleirem, abogado, a M. Wadstedem, advokat,
- za Retriever Sverige AB J. Åbergem, M. Bruderem a C. Rockströmem, advokater,

* Jednací jazyk: švédština.

- za francouzskou vládu D. Colasem, F.-X. Bréchetem a B. Beaupère-Manokha, jako zmocněnci,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s S. Fiorentinem, avvocato dello Stato,
- za vládu Spojeného království J. Beeko, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s N. Saundersem, barrister,
- za Evropskou komisi J. Samnadda a J. Enegrenem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi N. Svenssonem, S. Sjögrenem, M. Sahlman a P. Gadd na jedné straně a společností Retriever Sverige AB (dále jen „Retriever Sverige“) na straně druhé ve věci náhrady, jež by jim měla být poskytnuta za škodu, která jim byla podle jejich názoru způsobena tím, že tato společnost vložila na svou internetovou stránku internetové hypertextové odkazy („hyperlinky“) na novinové články, k nimž jsou nositeli autorského práva.

Právní rámec

Mezinárodní právo

Smlouva WIPO o právu autorském

- 3 Světová organizace duševního vlastnictví (WIPO) přijala v Ženevě dne 20. prosince 1996 Smlouvu WIPO o právu autorském (dále jen „Smlouva WIPO o právu autorském“). Tato Smlouva byla schválena jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2000/278/ES ze dne 16. března 2000 (Úř. věst. L 89, s. 6; Zvl. vyd. 11/33, s. 208).
- 4 Smlouva WIPO o právu autorském stanoví v čl. 1 odst. 4, že smluvní strany musí vyhovět článkům 1 až 21 Úmluvy o ochraně literárních a uměleckých děl, jež byla podepsána v Bernu dne 9. září 1886 (Pařížský akt ze dne 24. července 1971), ve znění pozměněném dne 28. září 1979 (dále jen „Bernská úmluva“).

Bernská úmluva

- 5 Článek 20 Bernské úmluvy, nadepsaný „Zvláštní dohody mezi státy Unie“, stanoví:

„Vlády států Unie si vyhrazují právo sjednat mezi sebou zvláštní dohody, pokud by takové dohody přiznávaly autorům širší práva, než se jim přiznávají Úmluvou, nebo pokud by obsahovaly jiná ustanovení, která neodporují této úmluvě. Ustanovení dosavadních dohod, která jsou v souladu s těmito podmínkami, zůstávají v platnosti.“

Unijní právo

6 Body 1, 4, 6, 7, 9 a 19 odůvodnění směrnice 2001/29 uvádí:

„(1) Smlouva stanoví vytvoření vnitřního trhu a zavedení systému zabraňujícího narušování hospodářské soutěže na vnitřním trhu. Harmonizace právních předpisů členských států týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících přispívá k dosažení těchto cílů.

[...]

(4) Větší právní jistota a vysoká úroveň ochrany duševního vlastnictví poskytovaná harmonizovaným právním rámcem týkajícím se autorského práva a práv s ním souvisejících podpoří podstatné investice do tvůrčí a inovační činnosti včetně síťové infrastruktury a povede tím k růstu a vyšší konkurenceschopnosti evropského průmyslu, a to jak v oblasti obsahu a informačních technologií, tak obecněji v široké škále průmyslových a kulturních odvětví.

[...]

(6) Bez harmonizace na úrovni Společenství by činnost v oblasti právních předpisů zahájená v mnoha členských státech [zákonodárná činnost zahájená v řadě členských států] za účelem přizpůsobení těchto předpisů technologickému pokroku [technologickým výzvám] mohla vyústit ve značné rozdíly v ochraně, a tím v omezení volného pohybu služeb a výrobků zahrnujících [prvky chráněné jako] duševní vlastnictví nebo na duševním vlastnictví [takových prvcích] založených, což by vedlo k opětovnému rozčlenění vnitřního trhu a neslučitelnosti [nesoudržnosti] právních předpisů. Dopad takových rozdílů a nejistoty v právních předpisech [takových rozdílů v právních předpisech a takové právní nejistoty] bude závažnější s dalším rozvojem informační společnosti, který již významně zintenzivnil přeshraniční využívání duševního vlastnictví. Tento vývoj bude a měl by být nadále zintenzivňován. Značné rozdíly v právních předpisech a nejistota v ochraně [a právní nejistota] mohou bránit úsporám z rozsahu pro nové výrobky a služby obsahující autorské právo a práva s ním související [v případě nových výrobků a služeb chráněných autorským právem nebo právy s ním souvisejícími].

(7) Právní rámec Společenství na ochranu autorského práva a práv s ním souvisejících musí být proto rovněž v nezbytné míře přizpůsoben a doplněn [přizpůsoben a doplněn v míře nezbytné] pro hladké fungování vnitřního trhu. Za tímto účelem je třeba přizpůsobit ty vnitrostátní právní předpisy týkající se autorského práva a práv s ním souvisejících, které se v jednotlivých členských státech výrazně liší nebo které jsou příčinou [právní] nejistoty bránící hladkému fungování vnitřního trhu a náležitému rozvoji informační společnosti v Evropě, a je třeba vyloučit, aby členské státy neslučitelným způsobem reagovaly na technologický rozvoj, přičemž není třeba odstranit rozdíly, které fungování vnitřního trhu neovlivňují nepříznivě, nebo jim bránit.

[...]

(9) Jakákoliv harmonizace autorského práva a práv s ním souvisejících musí vycházet z vysoké úrovně ochrany, jelikož taková práva jsou pro duševní výtvořky zásadní. Jejich ochrana napomáhá zajistit udržení a rozvoj tvořivosti v zájmu autorů, výkonných umělců, výrobců, spotřebitelů, kultury, průmyslu a široké veřejnosti. [...]

[...]

(19) Osobnostní práva nositelů práv by měla být vykonávána v souladu s právními předpisy členských států a ustanoveními Bernské úmluvy [...], Smlouv[y] WIPO o autorském právu a Smlouv[y] WIPO o výkonech výkonných umělců a zvukových záznamech. [...]"

7 Článek 3 této směrnice stanoví:

„1. Členské státy poskytnou autorům výlučné právo udělit svolení nebo zakázat jakékoliv sdělení jejich děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově včetně zpřístupnění jejich děl veřejnosti takovým způsobem, že každý jednotlivec ze strany veřejnosti má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí.

[...]

3. Práva uvedená v odstavcích 1 a 2 se nevyčerpají žádným sdělením veřejnosti nebo zpřístupněním veřejnosti podle tohoto článku.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 8 Žalobci v původním řízení, kteří jsou všichni novináři, napsali novinové články, jež byly zveřejněny v novinách *Göteborgs-Posten* a na internetové stránce *Göteborgs-Posten*. Společnost Retriever Sverige provozuje internetovou stránku, na které jsou jejím zákazníkům dle jejich potřeb poskytovány seznamy internetových hypertextových odkazů na články zveřejněné na jiných internetových stránkách. Mezi účastníky řízení je nesporné, že tyto články byly na internetové stránce novin *Göteborgs-Posten* volně přístupné. Žalobci v původním řízení uvádějí, že zákazník po kliknutí na jeden z těchto odkazů nepostřehne, že je za účelem přístupu k dílu, které ho zajímá, přeměrován na jinou stránku. Podle společnosti Retriever Sverige je naopak zákazníkovi zřejmé, že klikne-li na jeden z těchto odkazů, je přeměrován na jinou internetovou stránku.
- 9 Žalobci v původním řízení podali proti společnosti Retriever Sverige žalobu ke Stockholms tingsrätt (okresní soud ve Stockholmu), kterou se domáhali náhrady škody z důvodu, že tato společnost použila některé jejich články bez jejich svolení, když je zpřístupnila svým zákazníkům.
- 10 Rozsudkem ze dne 11. června 2010 Stockholms tingsrät jejich žalobu zamítl. Žalobci v původním řízení poté podali proti tomuto rozsudku odvolání k Svea hovrätt (odvolací soud ve Svea).
- 11 Žalobci v původním řízení u tohoto soudu mimo jiné tvrdili, že Retriever Sverige porušila jejich výlučné právo zpřístupnit svá díla veřejnosti v tom smyslu, že díky službám poskytnutým na její internetové stránce měli její zákazníci přístup k jejich dílům.
- 12 Společnost Retriever Sverige na svou obranu tvrdí, že poskytování seznamů internetových odkazů na díla, která jsou veřejnosti sdělována na jiných internetových stránkách, není úkonem, který by mohl zasáhnout do autorského práva. Retriever Sverige rovněž tvrdí, že nečinila žádný přenos jakéhokoli chráněného díla, neboť svým zákazníkům pouze vyznačila internetové stránky, na kterých se nacházejí díla, která je zajímají.
- 13 Za těchto podmínek se Svea hovrätt rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Představuje skutečnost, že jiná osoba než nositel [autorského práva] k dílu poskytne hypertextový odkaz na toto dílo na své internetové stránce, sdělování díla veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice [2001/29]?
- 2) Má na posouzení první otázky vliv skutečnost, že se dílo, na které je odkazováno, nachází na internetové stránce, která je všem přístupná bez omezení, nebo skutečnost, že přístup k této stránce je naopak nějakým způsobem omezen?

- 3) Je třeba při posuzování první otázky rozlišovat podle toho, zda se dílo poté, co uživatel klikne na odkaz, zobrazí na jiné internetové stránce, nebo se naopak zobrazí takovým způsobem, že vyvolá dojem, že je zobrazeno na téže [internetové] stránce?
- 4) Může členský stát poskytnout výlučnému právu autora větší ochranu tím, že stanoví, že pojem „sdělování veřejnosti“ zahrnuje více úkonů, než uvádí čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29?“

K předběžným otázkám

K prvním třem otázkám

- 14 Podstatou prvních tří otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že jsou na jedné internetové stránce uvedeny hypertextové odkazy na chráněná díla dostupná na jiné internetové stránce, přičemž na této jiné stránce jsou dotyčná díla volně přístupná, představuje sdělování veřejnosti podle tohoto ustanovení.
- 15 Z článku 3 odst. 1 směrnice 2001/29 v tomto ohledu plyne, že k jakémukoliv sdělení díla veřejnosti musí udělit svolení nositel autorského práva.
- 16 Z tohoto ustanovení tak vyplývá, že pojem „sdělování veřejnosti“ zahrnuje dva kumulativní prvky, a sice „sdělování“ díla a sdělování tohoto díla „veřejnosti“ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. března 2013, ITV Broadcasting a další, C-607/11, body 21 a 31).
- 17 Pokud jde o první z těchto prvků, tedy existenci „sdělování“, tento prvek musí být chápán v širokém smyslu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. října 2011, Football Association Premier League a další, C-403/08 a C-429/08, Sb. rozh. s. I-9083, bod 193), aby tak byla nositelům autorského práva zaručena vysoká úroveň ochrany, jak vyplývá mimo jiné z bodů 4 a 9 odůvodnění směrnice 2001/29.
- 18 V projednávaném případě je třeba uvést, že skutečnost, že jsou na jedné internetové stránce uvedeny hypertextové odkazy na chráněná díla zveřejněná bez jakéhokoli omezení přístupu na jiné stránce, poskytuje uživatelům první stránky přímý přístup k uvedeným dílům.
- 19 Z článku 3 odst. 1 směrnice 2001/29 přitom vyplývá, že aby se jednalo o „sdělování“, postačuje zejména, aby bylo dílo zpřístupněno veřejnosti takovým způsobem, aby osoby, které ji tvoří, mohly mít k tomuto dílu přístup, a není rozhodující, zda této možnosti využijí, či nikoliv (obdobně viz rozsudek ze dne 7. prosince 2006, SGAE, C-306/05, Sb. rozh. s. I-11519, bod 43).
- 20 Z toho plyne, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, musí být uvedení hypertextových odkazů na chráněná díla kvalifikováno jako „zpřístupnění“, a tedy „sdělování“ ve smyslu uvedeného ustanovení.
- 21 Pokud jde o druhý z výše uvedených prvků, a sice že chráněné dílo musí být skutečně sdělováno „veřejnosti“, z čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 vyplývá, že „veřejnosti“ toto ustanovení míří na blíže neurčený počet potenciálních adresátů a kromě toho vyžaduje dosti vysoký počet osob (výše uvedené rozsudky SGAE, body 37 a 38, a ITV Broadcasting a další, bod 32).
- 22 Sdělování, které uskutečňuje provozovatel internetové stránky prostřednictvím hypertextových odkazů, přitom míří na všechny potenciální uživatele stránky, kterou tato osoba spravuje, tedy na neurčený a dosti vysoký počet adresátů.
- 23 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že uvedený provozovatel uskutečňuje sdělování veřejnosti.

- 24 Z ustálené judikatury však vyplývá, že aby se na takové sdělování, jako je sdělování dotčené ve věci v původním řízení, které se týká stejných děl jako prvotní sdělení a bylo uskutečněno na Internetu stejně jako prvotní sdělení, tedy podle stejné technologie, vztahoval pojem „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, je rovněž nezbytné, aby bylo určeno nové veřejnosti, to znamená veřejnosti, kterou nositelé autorského práva nebrali v potaz při udílení svolení k prvotnímu sdělení veřejnosti (obdobně viz výše uvedený rozsudek SGAE, body 40 a 42, usnesení ze dne 18. března 2010, Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon, C-136/09, bod 38, a výše uvedený rozsudek ITV Broadcasting a další, bod 39).
- 25 V projednávaném případě je nutno konstatovat, že takové zpřístupnění dotčených děl pomocí hypertextového odkazu, o jaké se jedná v původním řízení, nevede ke sdělování dotčených děl nové veřejnosti.
- 26 Veřejnost, které bylo určeno prvotní sdělení, totiž představovali všichni potenciální návštěvníci dotčené stránky, neboť vzhledem k tomu, že přístup k dílům na této stránce nepodléhal žádnému omezujícímu opatření, mohli mít k těmto dílům volný přístup všichni uživatelé internetu.
- 27 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že pokud všichni uživatelé jiné stránky, kterým byla dotčená díla sdělena prostřednictvím hypertextového odkazu, mohli mít přímý přístup k těmto dílům na stránce, na které byla tato díla sdělena prvotně, a to bez zásahu provozovatele této jiné stránky, je třeba mít za to, že uživatelé stránky spravované posledně uvedeným provozovatelem jsou potenciálními adresáty prvotního sdělení, a tedy součástí veřejnosti, kterou nositelé autorského práva brali v potaz při udílení svolení k prvotnímu sdělení.
- 28 Svolení nositelů autorského práva k takovému sdělování veřejnosti, jako je sdělování dotčené v původním řízení, tedy není při neexistenci nové veřejnosti nutné.
- 29 Takové zjištění nemůže být zpochybněno v případě, že by předkládající soud shledal, což ze spisu jasně nevyplývá, že kliknou-li uživatelé internetu na dotčený odkaz, dílo se zobrazí takovým způsobem, že sice vyvolá dojem, že je zobrazováno na stránce, na které se tento odkaz nachází, avšak ve skutečnosti pochází z jiné internetové stránky.
- 30 Tato další okolnost totiž nijak nemění závěr, že skutečnost, že je na jedné stránce uveden hypertextový odkaz na chráněné dílo, které je zveřejněné a volně přístupné na jiné stránce, má za následek zpřístupnění uvedeného díla uživatelům první stránky, a představuje tedy sdělování veřejnosti. Avšak vzhledem k tomu, že neexistuje nová veřejnost, svolení nositelů autorského práva není každopádně k takovému sdělování veřejnosti nutné.
- 31 Naproti tomu v případě, kdy hypertextový odkaz umožňuje uživatelům stránky, na které se tento odkaz nachází, obejít omezující opatření, která byla na stránce, na které se nachází chráněné dílo, přijata za účelem omezení přístupu veřejnosti k tomuto dílu pouze na předplatitele této stránky, a představuje tak zásah, bez kterého by uvedení uživatelé nemohli mít šířená díla k dispozici, je třeba všechny tyto uživatele považovat za novou veřejnost, kterou nositelé autorského práva nebrali v potaz při udílení svolení k prvotnímu sdělení, takže svolení nositelů je k takovému sdělování veřejnosti nutné. Tak je tomu zejména tehdy, není-li již dílo zpřístupněno veřejnosti na stránce, na které bylo sděleno prvotně, nebo je-li napříště na této stránce zpřístupněno pouze pro omezenou veřejnost, zatímco na jiné internetové stránce je přístupné bez svolení nositelů autorského práva.
- 32 Za těchto podmínek je třeba na první tři položené otázky odpovědět, že čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že jsou na jedné internetové stránce uvedeny hypertextové odkazy na díla, která jsou volně dostupná na jiné internetové stránce, nepředstavuje sdělování veřejnosti podle tohoto ustanovení.

Ke čtvrté otázce

- 33 Podstatou čtvrté otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát mohl nositelům autorského práva poskytnout větší ochranu tím, že stanoví, že pojem „sdělování veřejnosti“ zahrnuje více úkonů, než uvádí toto ustanovení.
- 34 V tomto ohledu z bodů 1, 6 a 7 odůvodnění směrnice 2001/29 mimo jiné vyplývá, že cílem této směrnice je mimo jiné odstranit rozdíly v právních předpisech a právní nejistotu související s ochranou autorského práva. Bylo-li by však připuštěno, aby členský stát mohl poskytnout větší ochranu nositelům autorského práva tím, že by stanovil, že pojem „sdělování veřejnosti“ zahrnuje i jiné úkony, než které jsou uvedeny v čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, mělo by to za následek rozdíly v právních předpisech, a tedy právní nejistotu pro třetí osoby.
- 35 Kdyby pojem „sdělování veřejnosti“ mohl být jednotlivými členskými státy chápán tak, že zahrnuje více úkonů, než uvádí čl. 3 odst. 1 této směrnice, byl by cíl sledovaný směrnicí 2001/29 nevyhnutelně ohrožen.
- 36 Je pravda, že bod 7 odůvodnění dané směrnice uvádí, že cílem této směrnice není odstranit rozdíly, které fungování vnitřního trhu nepříznivě neovlivňují, nebo jim bránit. Je třeba nicméně konstatovat, že kdyby členské státy měly mít možnost stanovit, že pojem „sdělování veřejnosti“ zahrnuje více úkonů, než uvádí čl. 3 odst. 1 téže směrnice, nutně by z toho plynulo nepříznivé ovlivnění fungování vnitřního trhu.
- 37 Z toho plyne, že čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 nelze chápat tak, že členským státům umožňuje poskytnout větší ochranu nositelům autorského práva tím, že stanoví, že pojem „sdělování veřejnosti“ zahrnuje více úkonů, než uvádí toto ustanovení.
- 38 Takový závěr není vyvrácen okolností, na kterou žalobci v původním řízení poukazují ve svých písemných vyjádřeních a podle které článek 20 Bernské úmluvy uvádí, že signatářské země mohou mezi sebou sjednat „zvláštní dohody“, aby nositelům autorského práva přiznaly širší práva, než stanoví tato úmluva.
- 39 V tomto ohledu stačí připomenout, že pokud úmluva umožňuje, nikoli ukládá členskému státu přijetí určitého opatření, které se jeví být v rozporu s unijním právem, musí se členský stát přijetí takového opatření zdržet (rozsudek ze dne 9. února 2012, Luksan, C-277/10, bod 62).
- 40 Vzhledem k tomu, že cíl směrnice 2001/29 by byl nevyhnutelně ohrožen, kdyby byl pojem „sdělování veřejnosti“ chápán v tom smyslu, že zahrnuje více úkonů, než uvádí čl. 3 odst. 1 této směrnice, nesmí členský stát využít možnost, kterou mu přiznává článek 20 Bernské úmluvy.
- 41 V důsledku toho je třeba na čtvrtou otázku odpovědět, že čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát mohl poskytnout větší ochranu nositelům autorského práva tím, že stanoví, že pojem „sdělování veřejnosti“ zahrnuje více úkonů, než uvádí toto ustanovení.

K nákladům řízení

- 42 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) **Článek 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že jsou na jedné internetové stránce uvedeny hypertextové odkazy na díla, která jsou volně dostupná na jiné internetové stránce, nepředstavuje sdělování veřejnosti podle tohoto ustanovení.**
- 2) **Článek 3 odst. 1 směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát mohl poskytnout větší ochranu nositelům autorského práva tím, že stanoví, že pojem „sdělování veřejnosti“ zahrnuje více úkonů, než uvádí toto ustanovení.**

Podpisy.